

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3568/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Мића Петровић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Далиборка Марковић, адвокат из ..., ради повраћаја новца, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1010/19 од 14.01.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1010/19 од 14.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1010/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја П 278/17 од 25.10.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиљи АА на име дуга за два примљена аутомобила исплате износ од 4.500 евра, а на име удела у висини од $\frac{1}{2}$ идеалне са законском затезном каматом почев од 23.03.2012. године у динарској противвредности коју прописује Народна банка Србије за девизна средства на дан исплате по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, па до исплате. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена ВВ да тужиљи АА на име примљеног аутомобила за исплату дуга ДД исплати износ од 1.000 евра са законском затезном каматом почев од 23.03.2012. године, у динарској противвредности коју прописује Народна банка Србије за девизна средства на дан исплате по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, па до исплате. Трећим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезао тужени ГГ да тужиоцу ББ на име дуга исплати износ од 4.500 евра, а на име удела у висини од $\frac{1}{2}$ идеалне, са законском затезном каматом почев од 23.03.2012. године, у динарској противвредности коју прописује Народна банка Србије за девизна средства на дан исплате по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, па до

исплате. Четвртим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена ВВ, да тужиоцу ББ исплати износ од 1.000 евра за примљени аутомобил за измирење дуга ДД, а у висини $\frac{1}{2}$ идеалног удела, са законском затезном каматом почев од 23.03.2012. године, у динарској противвредности коју прописује Народна банка Србије за девизна средства на дан исплате по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, па до исплате. Петим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 288.110,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1010/19 од 14.01.2012. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда осим у делу изреке првог, другог, трећег и четвртог става који се односи на камату на износ главног дуга, тако што се обавезује тужени ГГ да тужиоцима исплати припадајућу камату на износ главног дуга од по 4.500 евра, и у другом ставу изреке, почев од 23.03.2012. године, па до 24.12.2012. године по стопи Европске централне банке у динарској противвредности, а од 25.12.2012. године у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, па до коначне исплате; обавезана је тужена ВВ да тужиоцима исплати припадајућу камату на износ главног дуга од по 1.000 евра у другом и четвртог ставу изреке, почев од 23.03.2012. године, па до 24.12.2012. године по стопи Европске централне банке у динарској противвредности, а од 25.12.2012. године у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, па до коначне исплате, у ком делу је првостепена пресуда преиначена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку. уједначавања судске праксе

Према члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем правилности одлуке којом је дозвољено преиначење тужбе, као и одлуке о активnoj легитимацији тужиле, оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради повраћаја новца поднета је 06.04.2012. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.292.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић